Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36569
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

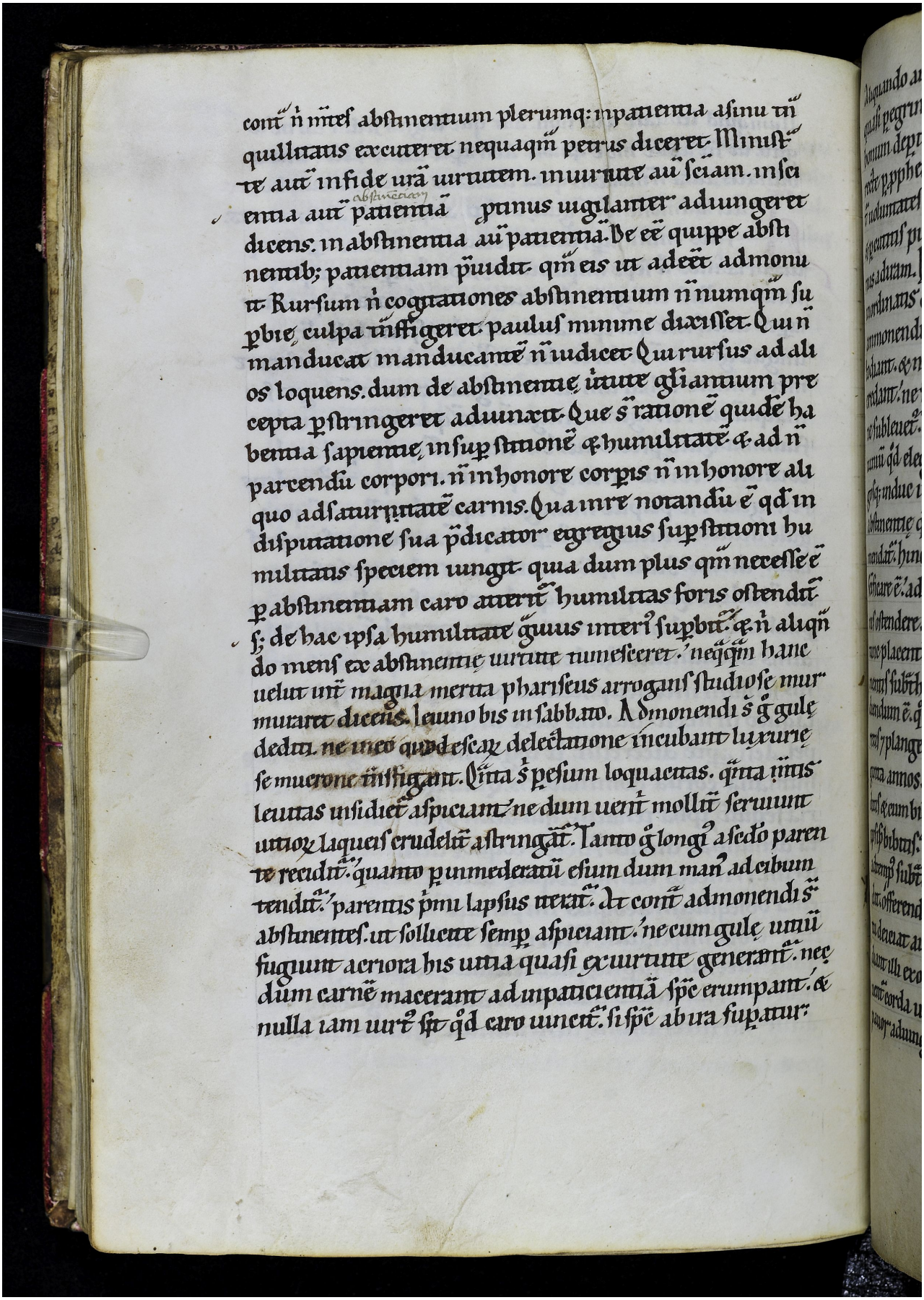

contra n̄ mites abstinentium plerumq; impatientia asinu tri
quillitatis excutiret nequaqm̄ petrus diceret. Minis
te autem in fide urā uirtutem. in uirtute au̅ sciam. in sci
entia autem patientiā abstinentia pranus uigilanter adiungeret
dicens. in abstinentia au̅ patientia. De ea quippe absti
nentib; patientiam p̄uidit qm̄ eis ut adeat admonu
it. Rursum n̄ cogitationes abstinentium n̄ numqm̄ su
pbie culpa infligeret. paulus minime dixisset. Qui n̄
manducat manducantem n̄ iudicet. Qui rursus ad ali
os loquens. dum de abstinentie uirtute gliantium pre
cepta pstringeret adiunxit. Que s̄ rationē quidē ha
bentia sapientie in supstitionē q̄ humilitatē q̄ ad n̄
parcendu corpori. n̄ in honore corpis n̄ in honore ali
quo adsaturitatē carnis. Qua iure notandu ē qd in
disputatione sua p̄dicator egregius supstitioni hu
militatis speciem iungit. quia dum plus qm̄ necesse ē
p abstinentiam caro attenuat humilitas foris ostendit
s̄; de hac ipsa humilitate ḡuius interi supbit. q̄ n̄ aliqn̄
do mens ex abstinentie uirtute tumesceret. neq̄qm̄ hanc
uelut uitā magna merita pharisei arrogans studiose mur
muratur dicens. ieuno bis in sabbato. Admonendi s̄ ḡ gule
dedti. ne uino quod escarū delectatione incubant luxurie
se mucrone infligant. Quita s̄ pesium loquacitas. q̄ita immis
licitas insidiet aspiciant. ne dum uenit mollit seruum
uitio laqueis crudeliter astringat. Tanto ḡ longi a sedo paren
te recedit. quanto p immoderatū esum dum man̄ ad cibum
tendit. parentis p̄mi lapsus iterat. Et contra admonendi s̄
abstinentes. ut solliciti semp aspiciant. ne cum gule uitiū
fugiunt aeriora his uitia quasi ex uirtute generant. nec
dum carnē maceram ad impatientiā spē erumpant. q̄
nulla iam uirtus sit qd caro uincit. si spē ab ira supatur.